

DUCHOVNÉ OZVENY

Nech je velebený Pán deň čo deň;
nesie nás Boh, naša spása.
Náš Boh je Boh spásy,
on je Pán, čo zo smrti dáva
uniknúť.

Žalm 68. 20-21

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník II.

August 1999

Číslo 8

Ohľad, pochopenie, jemnosť.

Ján XXIII. ešte ako nuncius v jednom sparnom popoludní prednášal jedným ošetrovatelkám. Videl však, ako sa unavené hlavy skláňajú, driemu. Hovoril stále tichšie, až napokon driemali všetky. - Čo by ne jeden urobil? Rozčúlil by sa, že majú takúto malú úctu k slovu hodnostára. Roncalli si však vyzul topánky, ticho odišiel, aby nikoho nezobudil...

Ludia, buďme ľuďmi! Čím múdrejší, tým skôr pochopíš blížneho, tým ľahšie mu odpustiš. A tvojou povinnosťou je do najkrajnejších medzi hľadať ospravedlnenie, vysvetľovať všetko v dobrom, kým nemáš jasný dôkaz o zle, ale i potom maj viacej súcitu, než odsúdenia! Dokonalosť znamená jemnosť v konaní. Svätosť znamená ohľaduplnosť. Hrubosť je na svete už dosť.

(Porovnaj J. Hlouch, Minútočka)

Ako sa ty správaš k svojmu okoliu? Nie je ľahké mať trpezlivosť s inými, ak upadajú do tých istých chýb. A koľko majú iní trpezlivosti s Tebou? Áno, poukáž aj na chyby blížneho, ale mu aj z nej pomáhaj, ako môžeš. Aj Tebe dobre padne, ak si múdry a niekto Ťa napomenie, usmerní a Ty to dokážeš prijať a k dobrému sa meniť. Hlúposť zabíja všetko dobré.

Úprimne praje

Jozef Kolpák, duchovný otec

Zmysel života

Nech žiješ kdekoľvek na svete, ty, čo túžiš preniknúť tajomstvo skryté v hĺbke tvojho srdca, či tušíš aspoň letmo jeho prítomnosť v sebe?

Možno s prekvapením objavuješ vo Vzkriesenom zmysel svojho života. Nie úplne usporiadanú existenciu bez rizík, ale plnosť. Keď pocítiš prázdno vo svojom vnútri, vydáš sa hľadať prameň života.

Dobre vieš, aká krehká je tvoja dôvera v Boha. Ale prídu dni, keď povieš: „Kriste, ty si vo mne ale ja som tu nebol. Vždy si bol prítomný, no ja som ťa nehládal. Hoci som ťa našiel, často som na teba zabúdal. A ty, Kriste, ma predsa naďalej miluješ. V hĺbke môjho ja zažatý oheň prepukol v plameň. Horel som od túžby, aby si mi bol v živote všetkým. A volal som na teba a pýtal sa ťa: Dobre vieš, kto som, aký som: ako ma môžeš naďalej milovať a dôverovať mi?

A predsa, pochopil som: Ty si, Kriste, jediná cesta; inej nemám.“

Bezradne stojíš pred nekompromisnými požiadavkami Evanjelia, ako keby Boh od teba žiadal primného?

Čo Boh žiada, to ti aj dá.

Prijmi začínajúci deň ako jedinečný, nenahraditeľný dnešok s Bohom.

Potom ti viera pomôže rozhodnúť sa stúpať k čistej radosťi a rozprestrieš svoj stan v krajine jasoty.

Brat Roger, List z prameňov

prevzaté z Taizé - Púť dôvery na zemi, nakladateľstvo Zvon 1990

svätá Monika

Apoštolát modlitby na mesiac august:

- Všeobecný: Aby Božie deti z generácie na generáciu chválili Boha Otca a ďakovali mu za veľké činy, ktoré neprestajne koná v dejinách ľudstva.
- Misijný: Aby cirkvi v Latinskej Amerike, povzbudené 6. misijným latinskoamerickým kongresom, rástli v pravom misijnom duchu pre službu novej evanjelizácie.
- Úmysel KBS: Aby sme v úbohých a biednych videli tvár nášho Spasiteľa a pomáhali blížnym vo vedomí, že čokoľvek urobíme jeho najmenším bratom, jemu to urobíme.

Smrť svätej Moniky

Nepamätám sa už dobre, čo som jej na to povedal. Asi o päť dní neskoršie, viac to iste nebolo, dostala horúčku. V ktorýsi deň choroby zamdla a stratila na chvíľu vedomie. Hneď sme pribehli k nej. Prebrala sa zo zmdlenia, pozerala na mňa a na môjho brata, ktorí sme stáli vedľa jej postele, a akoby sa pýtala, riekla: „Kde som to bola?“ Keď nás videla žiaľom strápených, dodala: „Tu si pochovajte svoju matku.“ Mlčal som, ale sotva som vedel zadržat slzy. Mój brat však povedal čosi, že by bol radšej, keby zomrela vo vlasti, a nie v cudzine. Keď to počula, pohliadla na neho s tichou výčitkou, že myslí na niečo takého, potom sa obrátila ku mne a povedala: „Počuješ, čo hovorí?“ O chvíľu povedala obom: „Pochovajte toto telo kdekoľvek, nech vás to netrápi. Len o jedno vás prosím: kdekoľvek budete, spomínajte na mňa pri oltári Pánovom.“

Keď nám prejavila svoju vôľu, ako najlepšie mohla, utíchla a jej choroba sa veľmi zhoršovala. Ja som však premýšľal o tvojich daroch, neviditeľný Bože, o daroch, ktoré zosielaš do srdca tvojich verných, aby donášali zázračné ovocie. Radoval som sa, d'akoval som ti, keď som si spomenul, s akou starostlivosťou si chystala hrob vedľa hrobu svojho manžela. Pretože veľmi svorne žili, želala si - ako to býva u ľudí, keď ešte nie celkom chápu božské veci - aby ešte jedno pristúpilo k jej šťastiu a trvalo v ľudských spomienkach, aby jej po dlhej ceste na mori bolo dožičené, žeby telesné pozostatky oboch manželov prikryla jedna zem.

Nevedel som, kedy sa vplyvom tvojej dobroty začalo to márnivé želanie tratiť z jej srdca. Zaradoval som sa a počudoval, keď mi o tom povedala. Konečne už aj z nášho spomínaného rozhovoru pri obluku, keď povedala: „Čo tu ešte robím?“, už z toho bolo vidno, že neprejavuje túžbu zomrieť vo vlasti. Neskoršie som sa dozvedel, že keď sme boli v Ostii, rozprávala sa istého dňa v materinskej dôvere s niektorými mojimi priateľmi o pohrdaní týmto svetom a o šťastí smrti. Ja som pri tom nebol. Keď sa tí čudovali sile, ktorú si dal tej žene, a pýtali sa, či ju to neľaká, že bude pochovaná tak ďaleko od vlasti, odpovedala: „Nič nie je ďaleko od Boha, nemusím sa báť, že na konci sveta nenájde miesto, na ktorom ma má vzkriesiť.“ Napokon deviateho dňa choroby, v päťdesiatom šiestom roku svojho veku a v tridsiatom treťom môjho veku, rozlúčila sa jej svätá a pobožná duša s telom.

Prevzaté z knihy: Svätý Augustín, VYZNANIA, 9. kniha, 11. kapitola, vydavateľstvo LÚČ, 1997

Svätý Augustín

Narodil sa roku 354 v Tagaste, v severnej Afrike. Jeho mladosť bola životom vášnivého Afričana a neúnavného hľadača pravdy, ktorý preštudoval a overil azda všetky, vtedy existujúce filozoficko - náboženské smery, ktorých sa po určitom čase zriekol a hľadal ďalej. Kresťanskému učeniu a životu sa však stále vyhýbal. Milosť kresťanstva mu vyprosila jeho matka sv. Monika svojou vytrvalou modlitbou. Augustína vyučil i pokrstil sv. Ambróz, ktorý bol biskupom v Miláne.

Po svojom obrátení sa Augustín vrátil z Talianska naspäť do svojej vlasti, kde vytvoril spoločenstvo života, modlitby a práce s rovnako zmýšľajúcimi. Stal sa kňazom a neskoršie biskupom v diecéze Hippo. Ako kresťan, kňaz a biskup vykonal v Cirkvi veľkolepé dielo.

Bol vedúcou osobnosťou vtedajšieho severoafrického kresťanstva. Venoval sa mladým, starým, chorým, chudobným i bohatým, bludárom i tým, ktorí našli cestu späť do Cirkvi.

Augustín bol vedec a spisovateľ, najväčší Učiteľ Cirkvi 1. storočia. Túto svoju prácu ukladal do spisov. Rozsah jeho diela je tak veľký, že sa zdá

neuveriteľným, aby popri tejto činnosti zvládal robiť i niečo iné.

Je zakladateľom reholného života. Založil komunity bratov a sestier. Jeho regula vedúca k duchovnému idealizmu, ale i k životnému realizmu, je dodnes hlavnou normou mnohých reholných spoločností.

Zomrel v roku 430 v Hippo. Je nazývaný Doctor gratiae, Učiteľ milosti, pretože práve náuku o milosti spracoval neporovnateľným spôsobom.

I zakladateľ premonštrátskeho rádu, sv. Norbert, prijal pre svoj Rád Regulu sv. Augustína.

Prevzaté z: Nasledujeme svätého Norberta, vydala Slovenská provincia Kongregácie sestier Premonštrátok, 1993

Jestvovanie Boha dokazuje svätý Augustín nasledovne:

1. premenlivosť sveta nutne vyžaduje prijatie nemenného Absolútneho,
2. poriadok vo svete svedčí o Prozreteľnosti,
3. samotné svedomie človeka hovorí, že Boh jestvuje,
4. najdôležitejším a sv. Augustínom veľakrát opakovaným argumentom je -

Postrehy z ulice

Bojovník

Prišli ste do chrámu počas dňa pomodliť sa aspoň Otče náš. Nečujnú modlitbu prerušia kroky prichádzajúcich, prípadne odchádzajúcich ľudí. K jednému z bočných oltárov príde táto s asi 5-ročným synom. Ticho preruší chlapec otázkou: „Oci, prečo má táto socha v ruke meč? Bol to bojovník?“

Tieto otázky mi vyrazili dych. Veľakrát som sama stála na tom istom mieste, ale meč som si nevšimla. A toto malé stvorenie sa na tento detail spýtalo. Už si nepamätám odpoveď. Chlapec veľmi prosil otca o prechádzku kostolom, až otec ustúpil. Otázok a odpovedí bolo neúrekom.

Každý z nás si myslí - len chvíľku sa zdržím, hneď prídem, len toto dokončím apod. Boh na nás čaká v každej chvíli, okamihu, situácii. Kedy čakám na Božiu prítomnosť ja? Väčšinou vtedy keď sa tá chvíľa, okamih pomíne. Je to v drvivej prevahe moja osobná prehra.

ak jestvuje pravda, musí mať niekde svoj základ (pôvod), podobne, ak jestvuje krása a dobro, musí jestvovať absolútna Krása a absolútne Dobro. Boh je jeden a má trinitárnu štruktúru, t.j. je jednotou troch Osôb (Najsvätejšia Trojica). Je nekonečne dokonalý, dobrý, nezložený, večný, nemôžeme Ho dokonale poznať. Boh vidí svoju podstatu, a v nej ako v pravzore vidí všetky konečné možnosti, lebo všetko, čo bude stvorené, je len odrazom Božej dokonalosti. Vo filozofii je to nová doktrína - exemplarizmus. Sama Božia Podstata je Pravzorom všetkého. Všetko, čo jestvuje mimo Neho, je jeho dielom. Sv. Augustín ako prvý vovádza do filozofie pojem stvorenia. Do matérie Boh vložil zárodoky vecí, z ktorých v priebehu vývoja, vo svojom čase, povstávajú nové formy a druhy stvorenia. Sv. Augustín je teda prvým veľkým hlásateľom evolúcie.

ThDr. Stanislav Stolárik, Stručne o dejinách filozofie, vydal Kňazský seminár sv. Karola Boromejského, Košice

Princ Jojo a strašidielko Juj. (rozprávka)

Na vysokom kopci sa týčil starý hrad. Hoci bol veľmi krásny a plný blahobytu, ľudia sa mu radšej vyhýbali. Vravelo sa totiž, že v ňom straší. Kráľ, kráľovná, ani princ Jojo však tomu vôbec neverili. Ešte nestretli žiadne strašidlo. Ale princova dojka Júlia na hrade strašidlá videla a veľmi sa ich bála. Vždy keď niekto o strašidlách žartoval, zahriakla ho: "Neprivolávajú zlé, aby ste neľutovali."

Lenže starú dojku nikto nepočúval. Na veľkom jarnom plese si princ doberal svoju tanečničku princeznú Kláru.

"Princezná, vy ste taká krásna. Lenže, keď chcete byť mojou ženou, nesmiete sa báť strašidiel. Na tomto zámku totiž straší. Ale vy sa určite báť nebudete. Myslím, že sa tým strašidlám budete celkom páčiť."

Samozrejme princezná sa urazila a princ sa zbavil ďalšej nevesty.

Jeho nemiestny vtíp však zaznel práve v hodine duchov a stalo sa čosi neveriteľné. V hradnej veži sa z vajíčka vyľahlo malé strašidielko. Len čo otvorilo oči veľmi sa zľaklo. V hradnej veži bola totiž veľká tma. A tak zaliezlo do škarupiny a vyčkalo do rána.

Ráno vyliezlo, aby si obzrelo svoj dom. Kráľovná sa práve hnevávala na princa a dôrazne mu vravela: "To bolo posledný krát, čo si urazil princeznú. Alebo si nájdeš nevestu sám, alebo ti ju nájdem ja."

Strašidielko počúvalo kráľovnú a triaslo sa hrôzou. Ľudia sa mu zdali veľmi zlí. Ale princ sa mu páčil. Keď sa znovu zotmel, strašidielko sa prišlo schovať princovi pod perinu, aby sa nebálo. Tíško, tichulinko, aby sa o ňom princ nedozvedel.

Zrazu však zazrelo v kúte myš a tak sa zľaklo, že vykričlo: "Juj!" To jeho juj bolo také strašné, že princ vyskočil na rovné nohy pripravený brániť sa.

"Kto je tu. Ukáž sa, keď sa nebojíš." Strašidielko sa celé triaslo. "Bojím sa, bojím."

Princ sa díval, ale videl len dve bojzlivé oči. "Kto si, vylez."

"Ja, ja, ja." habkalo. "ja som strašidlo. a - a , neviem ako sa volám. Veľmi sa bojím. Včera som sa vyľahlo. Bo - bo - bojím sa..."

Princ najskôr neveril, ale ten čudný tvor sa naozaj na nič, než strašidlo nepodobal. Boli to len dve ustrašené oči.

"Ty si naozaj strašidlo? No to je perfektné! Ale strašidlo sa nesmie báť."

"Strašidlo sa bránilo: "Ale ja sa bojím iba v noci."

Princ sa zasmial a navrhol: "Vieš čo, budeme priatelia. Ja na teba budem dávať pozor v noci, aby si sa nebálo a ty mi budeš pomáhať cez deň. A volať sa budeš Juj." Strašidielko bolo šťastné, že našlo priateľa. "Juj, ako som len rado, že ťa mám."

"Ráno sa vydáme na cestu. Pomôžeš mi nájsť nevestu."

Svitlo ráno. Slniečko bolo nádherne roztrblietané. Vtáčiky spievali. Kvietky voňali. Strašidielko Juj sa nevedelo vynadívať, aký je svet krásny. Na lúke neďaleko zámku polievala kvety mladá učiteľka Mária. Bola veľmi krásna a ešte krajšie spievala. Hovorilo sa o nej, že je veľmi múdra.

Ako to, že si ju princ doteraz nevyšmol, ved' sa stretali každý deň v zámku. Teraz však, v trblietavom jase slnka bola taká pekná, že sa do nej zalúbil na prvý pohľad. Strašidielko Juj mu čítalo myšlienky a súhlasilo s princom.

"Dobre si si vybral. Mária je vzácny kvietok. Ale veľmi pichľavý."

"Ako to myslíš, Juj?" nechápal princ. "No ved' uvidíš!" povedalo Juj.

Princ bol síce krásny, vznešený, ale bol priveľmi hrdý. Bol zvyknutý, že všetko, na čo si spomenul dostal. A to sa Máriu vôbec nepáčilo. Princa síce mala rada, ale nechcela takého muža, ktorý by trucoval, keď niečo nie je podľa jeho predstáv.

Princ však jej myšlienky nepoznal, tak ako Juj a prv, než Máriu pozdravil povedal: "Páčiš sa mi, vezmem si ťa za ženu?" Mária sa zamračila a povedala. "Princ môj, ale ja ťa nechcem. Nevieš totiž, čo má na svete najväčšiu cenu. A vôbec si sa ma nespýtal, či ťa chcem." Princ bol jej odpoveďou taký zmätený, že len stál a nezmohol sa na slovo."

"Princ," ozvalo sa strašidielko, keď Mária odišla. Malo som pravdu, že je pichľavá, pravda."

"Malo. Ešte žiadna princezná ma neodmietla. Čo si o sebe myslíš to dievčisko." Dievčisko sem, dievčisko tam, princ ale na ňu nemohol zabudnúť. Nemohol ani spávať kvôli nej. Strašidielko Juj vedelo, ako sa princ trápi a chcelo mu pomôcť. "Princ, poďme zistiť, čo je na svete najcennejšie. Podľa mňa je najcennejšie smelé srdce."

"Prečo si to myslíš, Juj!" spýtal sa princ, lebo on sa nikdy nebál.

"Ty nevieš, aké je to mať strach? To je strašné, juj!"

"No dobre, dajme tomu. Ale podľa mňa sú najcennejšie peniaze."

"Čo sú to peniaze, to nepoznám?" Princ ukázal strašidielkovi zlatiaky. Strašidielko si ich prezeralo, no nevedelo prísť na to, prečo sú najcennejšie. "Podľa mňa," povedalo opäť strašidielko, "je najcennejšie priateľstvo. Pre mňa veľa znamená že sa o mňa staráš."

Tie peniaze mu však nedali pokoja. "Načo sú tie peniaze?" spýtal sa. Princ položil na stôl mešec. "Za tieto peniaze si môžeš kúpiť všetko."

"Juj," povedalo Juj, "ved' to môžeme ísť za Máriou a kúpime si jej lásku. Potom sa už nebudeš trápiť."

Princ sa zamyslel. "Tak toto, milé Juj, si za ne kúpiť nemôžem."

"Načo teda sú? Máš tu jedlo a už si nejedol týždeň. Máš tu drahé šaty a vôbec ťa netešia. Máš tu zlato a aj tak sa trápiš."

Princ sa zahľadel do záhrady a smutne povedal. "Máš pravdu Juj, najcennejšia je láska a priateľstvo. Múdrosť, ktorej má viac Mária než ja, hoci mňa vychovávali najlepší učitelia na svete. Keby jej vo mne bolo aspoň kúsok, nestratil by som Máriu skôr, ako som si ju získal. Vieš Juj, som ten najnešťastnejší človek v tomto kráľovstve. Nenájdem nikdy pokoj, zostalo mi len trápenie."

Strašidielko Juj tam však už nebolo. Prilákalo k princovi Máriu a zmizlo. Mária počula princovo úprimné vyznanie a v srdci sa jej tlejúci plamienok lásky k princovi rozhorel ako fakľa.

"Máš pravdu princ!" oslovila prekvapeného následníka trónu. Spoznal si tajomstvo. Láska, priateľstvo, múdrosť, pokoj, odvaha...a ešte pracovité ruky - to sú najcennejšie poklady človeka."

"Mária, ako som rád, že si tu. Bez teba mi je ťažko. Mój priateľ Juj vravel, že sa ničoho nebojím, ale teraz mám skutočne strach, že ma odmietneš. Mária, chceš ma za manžela?"

"Áno princ. Vždy som ťa mala rada, ale ty si to nevidel. Budem strážiť poklady, ktoré si práve našiel."

...a bola svadba, ako to už v rozprávkach býva. Strašidielko Juj sa dívalo z hradnej veže na tú slávu a ticho si šepkalo. „Keď to dokázal princ, dokážem to aj ja...nebojím sa, nebojím sa a nebojím sa..."

Vtom uvidelo v kúte myš a celým kráľovstvom sa ozvalo: "Júj, júj, júj, my-my- my -my -myš...!"

FARSKÉ OZNAMY

AUGUST 1999

Obdobie cez rok

Bohoslužby na august

Sv. omše v týždni

Suchá - pondelok-piatok 18.00; sobota 7.30
 Košolná - streda 16.45; Zvončín - štvrtok 16.45

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. augusta - 18. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

8. augusta - 19. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

15. augusta - Nanebovzatie Panny Márie,

21. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

22. augusta - 21. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

29. augusta - 22. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Júl v našej farnosti

Pokrstení: 27.VI. Erik Birkuš, Suchá
 Kristián Halaksa, Košolná

Zosnulí:

Anastázia Mališková, 27.6.99 v 91.roku života, Suchá

Ne 1	18. nedeľa v Cezročnom období
Po 2	Euzébius Vercellský, biskup
Ut 3	Lýdia
St 4	Ján Mária Vianney, kňaz
Št 5	Výročie posv. hlavnej mariánskej baziliky v Ríme
Pi 6	Premenenie Pána
So 7	Sixtus II., pápež a jeho spoločníci, mučeníci
Ne 8	19. nedeľa v Cezročnom období
Po 9	Roman, mučeník
Ut 10	Vavrinec, diakon, mučeník
St 11	Klára, panna
Št 12	Darina
Pi 13	Poncián, pápež, mučeník
So 14	Maximilián M. Kolbe, kňaz, mučeník
Ne 15	Nanebovzatie Panny Márie, 20. nedeľa Cez rok
Po 16	Štefan Uhorský
Ut 17	Hyacint
St 18	Helena
Št 19	Ján Eudes, kňaz
Pi 20	Bernard, opát učiteľ Cirkvi
So 21	Pius X., pápež
Ne 22	21. nedeľa v Cezročnom období
Po 23	Ružena Limská, panna
Ut 24	Bartolomej, apoštol
St 25	Ľudovít
Št 26	Zefyrín
Pi 27	Monika
So 28	Augustín, biskup, učiteľ Cirkvi
Ne 29	22. nedeľa v Cezročnom období
Po 30	Erika
Ut 31	Rajmund, rehoľník

Knihy na tento mesiac

TAJOMSTVO NAŠICH HÔR

Alexander Vaško, Spolok sv. Vojtecha

Dramatický príbeh pytlíaka Luknára, ktorý sa začína tragickou udalosťou zavraždeného horára v melických horách. Postupné odhaľovanie skutočného vinníka tragédie sa nesie v znamení boja o osobné šťastie dvoch mladých ľudí - potomkov účastníkov udalostí. Hlavné postavy príbehu pôsobia ako príklad úsilia o spravodlivosť, mravnosť a porozumenie medzi ľuďmi.

KLOPEM A VOLÁM

Svetoslav Veigl, Spolok sv. Vojtecha

V básnickej zbierke Klopem a volám podáva posledný žijúci básnik Katolíckej moderny Svetoslav Veigl svedectvo o svojej ceste k Bohu, o zmysle ľudského umenia žiť, milovať a zomierať. Aká bola táto cesta a kam vedie, ako nájsť vnútorný pokoj na ceste k okamihu smrti. Ak sa čitateľ ponorí do jeho poézie, cíti, že básnik ňou klope a volá na ľudské srdcia.

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/901 44. Zodpovedný redaktor: Jozef Kolpák, farár S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok